

ולכבוד ש ב ת ' כ ל ה זו הריני מוכיר בזה לתלטורי ולתלטיד רתי את שני הדברים הנחוצים האלה: ראשית הכהה — נ ש פיא ב' ג ו ת ' נרנדיוזי, (באאי) — הכל נרנדיוזי!) שיערד א' י' בטולשאך זו באולם אופרה קדרינל פרוי עיי' חברות הסתרות „חולאות המורה“ לטובת הלבשת הילדים העניים אשר בביה"ם העירוני לבנים.

תבורך מצערות הנברות ריטן העסכלית בחרוצה ונם החוויתה שתהי' עשתו לנורלם של ילדי עניים ומלל' בשחתם של תינוקות של בית רבנו. אהב", שרחמניס בני רחמניס הם בר' דאי יסיעו לדבר מצאה זה חן בכפת' והן ברקידי מצאות עד אור הקפה בנהוג

והשנית — זהו העירך! — הפרובלימה של האשת תפתר — לא באספת הנכבדים ולא באספסת הנשים ואפ' לא ב"מורחו" אלא בראוי נע "ציוו" במוש"ק זו פיד אחר הבדלה. שם תופיע האשת הצנעה ט' ס' נ' י' ז' של ארצਬשוב וקימדיה נפלאת בשם "ידי" בעליינו, המתrown האמתי על "שאלות נשים" בעירן.

עוז-מוות

נתפשו לא עליכם לשער האסכולה והט שלחחים בעונותינו הרביס את בני תיהם למים לנדי ולכיה"ם של שפי צר ולשאר ה"שכא עס" ר' ג'. והנה קם קנא אחד מעורבי "סול ישראל", ואחיו של המוכיר המשיפר והחלטת לתקן את בני הכלול וביתוד את הבנות אשר עוותו בנדרי היהדות, וביחוד גור על למוד השפה העברית והשפות הורות. . .

ועל זה יש לי שלוש שאלות:
א) מודיע כתוב את האסוד וההתה' ראה שלו בעברית? ב) היש אבוד באיזה נאיין או רב בישראל על העברית? ה)怎能 כל השאלות ותשובות נכונות ע"י הרבנים בעב ר' י' ת' ולא בז'רגון וב"סול ישראל" נדפס בעב ר' י' ת' ? ג) מודיע מיותר לפ' כתוב את מכתביו השנוררות שלחם בכל שבעים לשון, ובכפי שמתלהחים לומד חמוכיר את השפה האנגלית ועשה תובורים לIALIZED (כמובן, שבתפארה ריס בזה!). מודיע לך מיותר ולשאר בני הכלול אסור?

ובו פרתו של הרב הכתול מוי' תורה?

מחכה אני לתשובתו של רבנו על כל שאלותי ובזה אשאר תלמידו ה'אמן הדורש שלוונו לבב ונפש, ממי הקטן ז' בעב ר' י' ת'

אמר כבר ליטבקוב במכסבתה, שאין מחשבותיו של אש במחשבת החטו'נים — ולמרות כל תחנוניהם והפצר' רותיהם, מר' בהחלט. ובשערה שאין מוצא טרם וכלה מצפים לאמרי פ' ג', יצא את המלון וברוח במכונית. ואולם הצפתיים שלנו אינם אי' מרים נואש. המ騰יכלים והטנהלים הפשילו את קפטוותיהם ומכווניהם וה' תחילה רצים אחרי המכוניות כילדיכם הביט אחוריים הספר והפלית כפוי את המאה: "ה ד י' ט י' ס" ! על כן דא אמרו חז'ל: חכמים וסופרים הוורו בדבריכם ! ..

ושוב מכתב מתלמידי מכאה שערום — וחריוו בכתבו וכלהו בלו' השמשה כל שהוא. בעזה יומ' ג', פרשת במדבר שנתה "חכמו נדול ל מ ז י ק י הדרת" לפ' י' ב' ירושלים, טובב"א,

עו ותעצומות להרבני הנגיד והחמיר מהר' ר' עזמות נ' ויזחה לעדר!

אחרשה"ט. בתור אחד מתלמידי דיו המובהקים הקרו את שעדרו בכל עש'ק ישר והפיך, רוזה אני לפנות לכבור תורתו בשאלת קטנה, כלוכר: בשלש שאלות לא קטנות.

הן כבورو יורע צומן, שאנשי כו'ל "שומר החומית" אינם בני אדם כל' אלא מלאים. אבל הטוטאה ר' ג' נכנסת גם ביןיהם ורב' מעם